

INFO

Začíná školní rok!

Prosíme, aby se do konce září přihlásily na faře děti, které mají zájem o výuku náboženství.

V úterý 16. září

zvedne na poutní mši sv. ke cti sv. Ludmily.

Mše sv. se bude konat v kostele sv. Ludmily v 18.00 hodin.

Nebude večerní mše sv. v kapucínském kostele na nám. Míru.

Mše svaté během Vinobraní

V pátek 26. září

bude mše sv. v 7.30 v kapucínském kostele na nám. Míru.

V sobotu 27. září

nebude ranní mše sv. v kostele sv. Ludmily a večerní mše sv. v kostele sv. Václava ve Vysoké.

V neděli 28. září mše sv. budou:

8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce

8.00 - kostel kapucínů - (nám. Míru)

9.30 - kostel sv. Václava ve Vysoké - poutní mše sv. ke cti sv. Václava

11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záboří

LASALETSKÁ POUŤ

Zvedne Vás na poutní mši svatou

v neděli 21. září

od 15 hodin

do Šemanovic.

Po mši příležitost k společnému posezení.

Těšíme se na Vás!

Mělník

Pšovka

Záboří

Vysoká

Šemanovice

Medonosy

Protiklady

Při četbě Písma a katechismu katolické církve se občas setkávám s jistými protiřečeními. S takovou kontradikcí si potom dlouze lámu hlavu. Například modlíme-li se modlitbu Páně, tak v sedmé prosbě voláme k Hospodinovi, aby nás nevedl do pokušení. Slovu pokušení rozumím tak, že je to pojem označující nutkání člověka dělat cosi, co je v rozporu s morálními a právními normami. Prostě řečeno slovy věřícího - spáchat hřích. Pokud člověk pokušení odolá, dokáže tím, že je mravně a morálně silný a přibližuje se o krůček k ideálnímu stavu, který nazýváme svatost. Prostě řečeno: tuto záležitost má každý z nás ve vlastních rukou, protože nám každému stvořitel daroval dva nesmírně důležité nástroje. Totiž rozum a svobodnou vůli. Pomocí rozumu rozpoznáme bezpečně co je dobré a co je zlé. Protože nás Pán Bůh stvořil jako absolutně svobodné tvory, máme možnost se podle vlastní svobodné vůle rozhodnout pro jedno, nebo druhé. Samozřejmě s určitou mírou rizika. Tak že odolat pokušení, jehož generátorem není nikdo jiný než Satan, je osobní povinností každého z nás. To, co říkám je ostatně v souladu s Písmem a to na několika místech, například: „kdo prochází zkouškou, ať neříká, že ho Pán Bůh pokouší. Bůh nemůže být pokoušen ke zlému a sám také nikoho nepokouší. Každý, kdo je v pokušení, je sváděn a váben svou vlastní žádostivostí.“ Jk 1-13,14

No dobře. Ale jak si mám vysvětlit tu kontradikci mezi modlitbou Páně a Písmem Svatým? K tomu mi pomohl malý soukromý zážitek. Věřím, že to byl Duch Svatý, který mi při meditaci vnukl, že prosbu „neved nás v pokušení“ není možno chápat odděleně od ostatního textu včetně doxologie: „...“, ale vysvobod nás od zlého, neboť Tvé je království i moc i sláva na věky.“ Naší prosbou o vysvobození od zlého vlastně oznamujeme, že známe původce veškerého zla. Je jím Dábel. Současně víme, že jediným vládcem veškerého Vesmíru je trojjediný Bůh a ten se se Satanem o nic nedělí. Má nad ním absolutní moc, přesto že mu dovolil, aby dočasně vládl zlu na zemi, kterou stvořil a svěřil nám ji do péče. Satan využívá toto svolení a láká nás poťouchlými, rafinovanými pokušeními do svých tenat, které namísto ke ctnostem vedou člověka do spleti neřestí - k hříšnému životu. Tak že slova „a neved nás v pokušení“ jsou vlastně zestručněním, takovým destilátem prosby, aby nám Pán Bůh pomohl v soubojích se Satanem, do kterých se vlastním rozhodnutím ve svém pozemském životě dostáváme, a které bychom bez Boží pomoci prohráli. A tím je pro mne zdánlivé protiřečení objasněno. Myslím proto, že je dobré občas nad vlastním obsahem prosebných modliteb rozjímat, protože to prosvětluje víru. Častá modlitba je zdrojem pokoje a ušlechtilé životní síly křesťana. Mnohdy v návalu denních povinností stačí abychom se alespoň zbožně pokřičovali. Je to vlastně takové veřejné mini vyznání víry. Vyjadřuje to naše odhodlání dělat v pozemském životě vše ve jménu Boha Otce, Božího Syna a Ducha Svatého.

J.Č.

Svátek andělů strážných

2. října slavíme Svátek andělů strážných. Podle křesťanské nauky jsou andělé duchové, kteří doprovázejí člověka a motivují ho k tomu, aby konal dobro. Existují bytosti, které jsou duchové, a ty se nazývají andělé, což je z řeckého angelos, a znamená to posel. Je to duchová bytost s úkolem, a úkolem toho anděla je být průvodcem někoho. Značná část křesťanské nauky o andělech vznikla v 16. století, kdy se jimi zabýval také velký křesťanský filozof Tomáš Akvinský. Andělé jsou totiž podle něj nehmotné bytosti a porovnávat je s materiálním světem nemá cenu. Stejně tak prý nemá smysl diskutovat ani o tom, jakého je anděl pohlaví či zda skutečně má křídla. Křídla jsou symbol. Je to symbol rychlosti. Ve středověku tvor, který měl křídla, byl nejrychlejší, a současně je to symbol ochrany.

Andělem byl totiž podle bible také dábel - než se rozhodl odvrátit se od Boha a jít vlastní cestou.

Římskokatolická farnost Proboštství Mělník

Na Vyhlídce 18, 276 01 Mělník, mobil: 731 518 750

Spravujeme též farnosti: Mělník - Pšovka, Záboří, Vysoká, Šemanovice, Medonosy.

Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jacek Zyzak, MS; P. Mirosław Materko, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: farnostmelnik@quick.cz; saletini@seznam.cz.
Můžete je také osobně předat duchovním správcům.

KŘÍŽ NA PRSOU MATKY BOŽÍ LASALETSKÉ

Ze svědectví pasáček se dozvídáme, že Kříž, „trpytící se jako zlato“, visel na hrudi Nejsvětější Panny. A co více, Kristus na něm byl živý. Na ramenech tohoto kříže bylo umístěno nářadí umučení Páně – na jedné straně kladivo a na druhé kleště.

Zjevení Matky Boží na La Salette odpovídají slova Písne písní: „Voničkou myrhy je pro mne můj milý, spočívá na mých prsou.“ (1,13) Podle vysvětlení a nauky Řehoře z Nyssy, je tímto milým, přirovnaným k voničce myrhy, ukřižovaný Ježíš Kristus. Kolik krásných myšlenek je v tomto

přirovnání! Ježíš, Spasitel všeho, Ježíš, vonička myrhy, spočívá na srdci Marie, aby je proveněl. Maria si tiskne tuto kytičku na své srdce, aby je ještě více posvětila. S Ježíšem je nerozděleně spojena, a proto se Panna Maria v La Salettském zjevení ukazuje s Ukřižovaným na prsou. Kříž je pro ní nejuctyhodnější cenností. Je znakem Mariina vítězství. Skrze kříž svého syna porazila nepřítele spásy – satana. Může nás napadnout, proč se zjevila s Ježíšem jen na La Salettské hoře. V jiných zjeveních, pokud se zjevuje s Ježíšem, je Ježíš dítětem na jejích rukou. Je v tom opravdu něco neobvyklého. Kristus, vyzářující ve středu její postavy, je znamením, že se nachází v centru jejího života. Důvodem Mariiny ztrápené postavy a slz je Ježíš, trpící naší vinou.

Měli bychom se zamyslet, co pro nás znamená kříž. Jaké je naše svědectví o kříži Ježíše Krista – o tom kříži, se kterým se zjevila nejsvětější Matka na La Salette.

Kříž je znakem křesťanů. To není jen vnější úkaz, ale je to souhrn vyznávání víry. Kříž, který před nás staví křesťanství, je znamením utrpení a znakem spásy. Ježíš na kříži za nás zemřel. Skrze kříž nám otevřel cestu do nebe. Skrze kříž dosáhl svého vzkříšení. Křesťanství přijímá kříž vážně. Hlásá, že utrpení, sebezápor a oběť mají svůj smysl.

Kříž není jen symbol, je to skutečnost křesťanského života. Ježíš nás učí: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, nes každého dna svůj kříž a následuj mne.“ (Lk 9,23) Vztít kříž není snadné. Avšak kříž, který je nesen za Kristem, s Kristem, podle vzoru Krista vede k vítězství. Z Kristova kříže vyzáruje světlo, které osvěcuje náš život. Je to světlo, které je pramenem křesťanské naděje na vzkříšení a věčný život s Kristem. Na začátku našeho rozjímání o kříži na prsou Nejsvětější Panny jsme řekli, že se liší od těch, které vidíme na stěnách našich domů nebo u cest, ale jeho význam pro naši víru je stejný.

Kříž z La Salette má na svém příčném rameni umístěno nářadí umučení Páně. Na jedné straně kleště, na druhé kladivo. Kladivo, kleště a kříž jsou pro nás znamením naší spoluúčasti na utrpení Ježíše. Zamysleme

se nad tím, co pro nás toto náradí znamená. Každý z nás si může vybrat kleště, které symbolizují obrácení, nebo kladivo, které symbolizuje hřích. Maria nám na La Salette připomíná, skrze náradí umučení svého Syna, povinnost odříkání – křičování svého těla. Tuto povinnost má každý z nás. Křesfan je druhý Kristus, a Kristus je muž bolesti. Proto o sobě sv. Pavel v listu Galatanům říká: „Já však se za nic nechci chlubit ničím, leč křížem našeho Pána Ježíše Krista, jímž je pro mne svět ukřižován a já pro svět.“ (Gal 6,14)

Měl bych přijmout kříž, jeho znamení a jeho příkazy. Jestliže žiji naukou kříže, svědčím o něm. Maria připomíná právě skrze symboliku náradí umučení Páně, abychom vydávali svědectví o kříži. Maria nám chce skrze kladivo připomenout, čím je hřích a čím je náš nemravný život. Chce nám říci, že každý náš hřích je novým křičováním jejího Syna.

Kleště nás vybízí, abychom ze svých srdcí odstranili hříšné závislosti a sklony. Máme si do našeho života a do srdce hluboce vryt svaté a neporušitelné zásady křesťanského života. I když na nás budou padat během našeho života těžké rány kladiva v podobě rozmanitých zkoušek a neštěstí, Maria z La Salette nám bude vzorem a pomocí v jejich snášení. Pokud se chceme stát opravdovými údy Kristova těla, měli bychom žít umučení našeho Pána, Ježíše Krista. K tomuto nám pomáhá plná účast na Eucharistii, která je památkou na Ježíšovu obět kříže. Stejně jako jsme za života spojeni s utrpením Ježíše a Marie, tak budeme mít účast na jejich věčném štěstí.

Tři mariánské svátky v září

Během roku si připomínáme výročí některých křesťanů, kteří zvlášt vynikajícím způsobem uskutečňovali a šířili kolem sebe dobro. Jsou to svátky svatých, nejrůznějších lidí z dob dávných i současných, např. bl. Matka Tereza z Kalkaty, jejíž sté výročí narození si 26. srpna připomínal celý svět, nejen křesťané. Mezi všemi svatými vyniká Panna Maria, Matka Ježíše Krista, proto se během roku slaví více mariánských svátků. Vypovídají o její jedinečné účasti na životě a díle jejího Syna. V září jsou to tedy tři svátky.

8. září – svátek Narození Panny Marie

Přestože není v evangeliu uveden den narození, je Narození Panny Marie jedním z nejstarších mariánských svátků slaveným odedávna 8. září. V ten den byl také posvěcen chrám na místě, na kterém se dle tradice narodila Panna Maria; byl zasvěcen též sv. Anně, její matce.

12. září – památka Jména Panny Marie

Jméno Panny Marie nosí mnoho dívek a žen v každé době, je neustále moderní. Toto jméno zaznívá stále v jazycích všech národů, v krásných lidových písních i ve vrcholných skladbách nejvýznamnějších hudebních skladatelů. Na mnoha místech se v tento den slaví poutní slavnost.

15. září – památka Panny Marie Bolestné

Boží Matka stála vedle kříže, na kterém byl ukřižován její Syn. Byla to pro ni obrovská bolest. Tajemné Simeonovo proroctví, které jí bylo řečeno 40 dní po narození Ježíšově, to vyjadřuje slovy: „Tvou vlastní duši pronikne meč.“ (Lk 2, 35) Tato událost je schopna hluboce oslovit každého, kdo se nad ní zamyslí. Inspirovala neschťtné umělce – výtvarníky, básníky, spisovatele, hudební skladatele.

Výtvarní umělci zobrazují Pannu Marii stojící vedle kříže nebo držící po Ježíšově smrti v rukou jeho tělo. Tak ji znázorňuje také světoznámá socha, Michelangelova Pieta, umístěná v chrámu sv. Petra ve Vatikánu. Tu vytvořil Michelangelo jako mladý umělec.

Stejný motiv, i když jinak ztvárněný, má po mnoha desetiletích i jeho poslední dílo, v jehož dokončení mu zabránila smrt. Báseň začínající

slovy „Stabat Mater” byla během dlouhé řady staletí zhudebněna mnoha skladateli. Mezi nimi vyniká jedno z vrcholných děl Antonína Dvořáka, právě jeho světoznámé oratorium „Stabat Mater”. Pohled na ukřižovaného Ježíše a Matku Bolestnou stojící vedle kříže byl vždy a je stále velkou útěchou, posilou a pomocí pro ty, kdo těžce trpí.

Mateřská láska Panny Marie objímá všechny lidi. Tisícileté a stále nové zkušenosti jsou vyjádřeny mnoha takovými tituly Panny Marie jako např. „Uzdravení nemocných”, „Těšitelka zarmoucených”, „Naděje naše”, „Matka ustavičné pomoci”, „Útočiště hříšníků”, „Matka milosrdenství”, „Brána nebeská” a jinými krásnými slovy vděčnosti a lásky. Svědectvím toho je i množství poutních míst proslavených i zázraky.

Papež Benedikt XVI. s pohledem na Pannu Marii stojící u kříže, napsal: „K její mateřské dobrotivosti, stejně jako k její panenské čistotě a kráse, se utíkají lidé všech dob a ze všech částí světa ve svých potřebách a nadějích, ve svých radostech i ve svém utrpení, ve své osamocenosti, stejně jako ve vzájemném sdílení. Lidé vždy zakoušeli obdarování její dobroty, zakoušeli nevyčerpatelnou lásku, kterou právě ona rozdává z hlubin svého srdce. Svědectví vděčnosti, které se jí projevuje na všech světaďílech a ve všech kulturách, představuje uznání oné čisté lásky. Maria, Panna i Matka, nám ukazuje, co je láska a kde se nachází její původ a její stále se obnovující síla.” (*Encyklika Bůh je láska, odst. 42*).

Mons. Bohumil Kolář

Svátek svatých archandělů: Michaela, Gabriela a Rafaela

29. září se slaví svátek tří archandělů Michaela, Gabriela a Rafaela - známých z Bible. Kdo jsou Svatí archandělé?

Michael

S Michaelem, jehož jméno je v hebrejštině přímo vyznáním víry („Kdo je jako Bůh?“), se setkáváme především v Knize proroka Daniela. V této knize čteme, že nakonec „povstane Míkael, velký ochránce, a bude stát při synech tvého lidu“. Tento slavnostní titul, jenž z něho činí „archanděla“, souvisí s představou o nebeském soudním dvoře, který Boha obklopuje. Zasedají v něm – podobně jako u pozemského soudu – andělé různého stupně a různé důstojnosti. Tuto židovskou tradici přejalo i křesťanství, neboť i ono hovoří o „andělských kúrech“ (Trůny, Panstva, Knížectva, Mocnosti, Ctnosti...). Michael, jak Kniha proroka Daniela několikrát připomíná, je „jeden z prvních andělských knížat“. Podle proroka Daniela mají svého andělského „knížete“ i jiné národy.

Když prorok hovoří o těchto nadpřirozených bytostech, chce tím zdůraznit, že dějiny nejsou pouze v rukou pozemských vládců a neřídí se pouze jejich záměry, ale že dějinám vládne ještě jiná síla a jiný záměr, který chce Bůh uvádět do života právě prostřednictvím svých poslů – andělů.

Jako ochránce Božího lidu bojuje Michael i s úhlavním nepřítelem věřících – satanem, a právě v této podobě se s ním setkáváme ve 12. kapitole Zjevení svatého apoštola Jana. Zde vede lýtý boj s rudým drakem (majícím barvu krve násilně prolité v lidských dějinách), jenž symbolizuje utlačovatelskou moc. Michael v tomto boji hájí ženu a jejího právě narozeného syna, kteří představují Boží lid a církev, v níž je Kristus neustále přítomen (pozdější tradice bude v ženě spatřovat Ježíšovu matku Marii). V knize Zjevení se říká: „Tehdy nastal na nebi boj: Michael a jeho andělé se dali do boje s drakem; drak a jeho andělé se postavili proti nim, ale neobstáli a přišli o svoje místo na nebi. Velký drak – starý had, nazývaný ďábel a satan, svůdce celé země – byl svržen na zem a jeho andělé byli svrženi s ním.“ (Zj 12,7–9) Michael je zde tedy vyličen jako bojovník dobra,

který přichází bránit spravedlivé a vyrazí do boje proti utlačovatelským silám zla, jež se zahrnzdily ve světových říších a rozpoutávají války.

Archanděl Michael se objevuje i v jedné nepřiliš známé, ale velmi zajímavé novozákonné knize – v Listu svatého apoštola Judy. Tady se Michael střetává s ďáblem, aby vyrval z jeho moci tělo právě zemřelého Mojžíše. Je to ohlas starobylé židovské tradice.

Gabriel

S archandělem Gabrielem (hebrejsky „muž Boží“, a tedy „silný muž“) se setkáváme nejprve v Knize proroka Daniela a hned je zřejmé, jaké je jeho hlavní poslání – je to anděl, který vykládá zvláštní a nesnadno srozumitelná vidění. V Novém zákoně se ukazuje jako zvěstovatel příchodu Mesiáše. Nejprve se při obětování v jeruzalémském chrámu zjevuje otci Jana Křtitele Zachariášovi a potom Marii v jejím domě v Nazaretě. Slova, jimiž se anděl obrací k budoucí Kristově matce, se netýkají jen příslibu, že se jí narodí syn, jako tomu bylo u Zachariáše, ale už naznačují, jak přelomovou osobností Ježíš bude: „Bude veliký a bude nazván Synem Nejvyššího. Pán Bůh mu dá trůn jeho předka Davida. (...) Dítě bude nazváno svaté, Syn Boží.“ Gabriel je tedy zvěstovatel mesiášských časů a ohlašovatelem ústřední události dějin spásy.

Rafael

Třetím archandělem, který se připomíná o svátku 29.9., je Rafael, s nímž se setkáváme pouze v biblické knize Tobiáš. Jeho jméno v hebrejštině znamená „Bůh uzdravuje“ a přesně odpovídá andělově úloze v tomto poutavém vyprávění. Rafael říká: „Já jsem Rafael, jeden ze sedmi andělů, kteří jsou připraveni, aby vcházeli před Hospodinovu slávu.“

Je zřejmé, že poslání, s nimiž k lidem přicházejí Michael a Gabriel, mají oficiální podobu a týkají se dějin a celých národů, zatímco Rafael vystupuje jako anděl provázející člověka všedním životem, který na sebe bere lidskou podobu, aby nám byl co nejbliž a mohl nás vést životem jako opravdový „anděl strážný“. Je to přítel, jenž radí a povzbuzuje, je to viditelná přítomnost neviditelného Boha, nesmírně milujícího své tvory. V Bibli se Rafael objevuje jen v knize Tobiáš, ale zmínky o něm nacházíme i v různých apokryfech. Pro svou moc uzdravovat je vzýván jako divotvůrce a jako patron všech, kdo se starají o nemocné.

Svátek tří archandělů, který se slaví dne 29. září – spolu s památkou všech svatých andělů, připadající na den 2. října –, oslavuje anděly jako prostředníky mezi tajemným a vše převyšujícím Bohem na jedné straně a lidskými dějinami a lidskými životy na straně druhé. Díky andělům můžeme vidět a vnímat spásnou přítomnost věčného a nekonečného Boha mezi námi.

Svatí na každý den